

**Informatīvā sanāksme
par dabas aizsardzības plāna izstrādes uzsākšanu dabas rezervātam „Moricsala”**

Usmas pagasta padome, 09.06.2008.

Dalībnieku saraksts

Nr.p.k.	Vārds, uzvārds	Pārstāvētā institūcija
1.	Dace Sāmīte	Slīteres nacionālā parka administrācija
2.	Raits Čakstiņš	Slīteres nacionālā parka administrācija
3.	Armands Zēbergs	pieguļošās zemes īpašnieks
4.	Santa Kreislere	Moricsalas uzraugs
5.	Andris Veigulis	Ugāles mežniecība
6.	Inguna Pļaviņa	Ventspils RVP
7.	Lelde Eņģele	Latvijas Dabas fonds
8.	Gundega Freimane	Dabas aizsardzības pārvalde
9.	Andrejs Ķeizars	pieguļošā īpašuma „Ezerlīči” pilnvarota persona
10.	Gendrihs Šķesters	Usmas pagasta padome
11.	Jānis Reihmanis	Latvijas Dabas fonds
12.	Jānis Strausmanis	Ziemeļkurzemes virsmežniecība

Sanāksmes protokols

Sanāksme sākas plkst. 14:00

Jānis Reihmanis (turpmāk J.R.) atklāj sanāksmi un informē par dabas aizsardzības plāna izstrādātājiem, dabas aizsardzības plāna izstrādes kārtību, dabas rezervāta izveidošanas vēsturi un galvenajām vērtībām.

J.R. aicina vietējos iedzīvotājus precizēt salas nosaukumu – Lielalksnīte vai Lielā Alkšņu sala.

J.R. dod vārdu Dacei Sāmītei (turpmāk D.S.).

D.S. informē par dabas aizsardzības plāna izstrādes uzraudzības grupas veidošanu, institūcijām, kuru pārstāvji darbosies uzraudzības grupā, un aicina rezervātam pieguļošo zemju īpašnieku pārstāvjus pieteikties darbam uzraudzības grupā.

J.R. aicina klātesošos izteikt priekšlikumus, kas būtu jāizvērtē plāna izstrādes laikā.

Gundega Freimane (turpmāk G.F.) iesaka izvērtēt laika periodu, kādam tiks izstrādāts dabas aizsardzības plāns, un ierosina labāk plānu izstrādāt ilgākajam laika periodam (15 gadi nevis 10).

G.F. aicina pievērst uzmanību dažādajiem viedokļiem par rezervāta teritorijas iespējamo apsaimniekošanu – neiejaukšanos vai apsaimniekošanu, lai saglabātu ozolu mežus.

J.R. piekrīt, ka plāna izstrādes laikā šis jautājums tiks izdiskutēts.

Raits Čakstiņš (turpmāk R.Č.) ierosina plāna izstrādes laikā izstrādāt rezervāta individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu (turpmāk IAIN) projektu.

Gendrihs Šķesters (turpmāk G.Š.) informē par problēmām, kas saistītas ar rezervāta pašreizējo aizsardzības režīmu:

- 1) paplašinās niedru un citu ūdensaugu josla šaurumā starp Moricsalu un krastu un ir nepieciešams izvērtēt, vai dabas aizsardzības interesēs ir veicināt Luziķertes līča aizaugšanu;
- 2) ņemot vērā, ka ezera teritorija rezervātam tika pievienota vēlāk (1977.g.) un pašlaik ir informācija tikai par 2 aizsargājamu sugu sastopamību rezervātā esošajā ezera daļā, ierosina inventarizēt un salīdzināt rezervāta teritorijā esošās ezera daļas un pārējā ezera dabas vērtības,

izvērtēt rezervātā esošās ezera daļas iespējamo aizaugšanu un aizaugšanas ietekmi uz dabas vērtībām, izvērtēt vai nav nepieciešami pasākumi, kas aizkavētu līča aizaugšanu;

3) nepieciešams atrisināt, kā rezervātam piegulošo zemju iedzīvotāji varētu sadarboties ar rezervātu un vienlaikus uzturēt savu īpašumu un iebraukt ezerā; jāatrisina, kad kur un kā varēs iebraukt ezerā – jāiezīmē speciāls ceļš vai citādi, tas jāparedz rezervāta IAIN, citādi ap 700 ha liela ezera daļa tiek „izņemta no aprites”;

3) jāizvērtē aizsargājamo teritoriju robežu loģiskums - varbūt rezervātā jāiekļauj teritorija starp Moricsalu un Viskūžu salu, bet no rezervāta jāizņem josla gar Luziķertes krastu, jo nav loģiski, ka drīkst braukt ar motorlaivām tieši gar Moricsalas pretējo krastu, bet gar Luziķertes krastu iebraukt ezerā ir aizliegts;

4) plāna izstrādes laikā nepieciešams galveno uzmanību pievērst rezervāta ūdens akvatorijas izpētei un nepieciešams panākt risinājumu, lai iedzīvotāji būtu apmierināti un palīdzētu sargāt rezervātu.

D.S. jautā par pagasta pieredzi ezera apsaimniekošanā un aizaugšanas ierobežošanā.

G.Š. atbild, ka

- pagastam ir iecere izstrādāt ezera ekspluatācijas noteikumus, pirmkārt jāvērtē ieteces un izteces

- pašlaik ūdensaugi tiek izplauti kempingu teritorijās, katrs gadījums, kur plaut, jāvērtē atsevišķi

- ezers neaizaug, kur notiek ūdens aerācija – arī kur brauc ar motorlaivām,

- pašlaik ar ūdensmotocikliem atļauts braukt visā ezerā ārpus aizsargājamajām teritorijām, pašvaldība var pieņemt saistošos noteikumus un ar bojām norobežot vietas, kur aizliegts braukt.

R.Č. ierosina, ka būtu demokrātiski veikt piegulošo zemju īpašnieku aptauju.

Piegulošās zemes īpašnieks: rezervāta tuvums atsaucas uz zemes īpašuma cenu, ja pat ezerā nevar iebriest bez īpašas atļaujas.

Piegulošās zemes īpašnieks: agrāk atļāva izbraukt ezerā ar motorlaivu, tagad ne; vajag iezīmēt ceļu, kur varētu izbraukt ezerā.

D.S. informē, ka cauri rezervāta teritorijai ir iespējams braukt ar airu laivu un elektromotoru.

Piegulošās zemes īpašnieks: vai ir iespējams ezerā iebraukt ar zvejas laivu?

D.S. informē, ka ar administrāciju ir saskaņota pašpatēriņa zveja, līdz šim nav informācijas par rūpnieciskajiem zvejniekiem.

D.S. aicina informēt par rūpnieciskajiem zvejniekiem, kam nepieciešams braukt cauri rezervāta teritorijai.

Piegulošās zemes īpašnieks: kāpēc iedzīvotāji savos īpašumos nevar attīstīt infrastruktūru, ja tas ir izdevīgi arī pagastam, jo tiek maksāti nodokļi.

J.R. informē, ka plāna izstrādes laikā priekšlikumi tiks izvērtēti. Vispirms ekspertu darbs, tikai pēc tam varēsim spriest par iespējamajiem kompromisiem, taču iedzīvotājiem tomēr jāērēkinās, ka šeit ir aizsargājama dabas teritorija un ierobežojumi salīdzinājumā ar pārējo ezera daļu būs.

J.R. ierosina, ka nepieciešamības gadījumā varētu rīkot sanāksmi – tikšanos ar piegulošo zemju īpašniekiem.

G.Š. informē, ka plāna izstrādātajiem snigs piegulošo zemju īpašnieku kontaktinformāciju.

Inguna Pļaviņa (turpmāk I.P.) ierosina padziļināti izpētīt krastam piegulošo ezera daļu un noteikt joslu, kur būtu iespējams braukt ar motoriem, atbalsta ideju veidot aizsargājamu teritoriju ap visām 3 salām, ierosina katram zemes īpašniekam aizsūtīt informāciju par konstatētajām vērtībām.

J.R. atbild, ka inventarizācija notiks, zemes īpašnieks rezervāta teritorijā ir valsts un tāpēc nav citu īpašnieku, ko personīgi informēt par viņa īpašumā konstatētajām vērtībām. Plāna izstrādes laikā tiks sniegta informācija par konstatētajām vērtībām.

I.P. jautā, ko darīs ar kormorāniem.

J.R. atbild, ka kormorāni rezervāta teritorijā neligzdo un pašlaik nav nepieciešami pasākumi to ierobežošanai.

J.R. jautā par ezerā ietekošajiem ūdeņiem.

G.Š. atbild, ka gar ezeru atrodas galvenokārt meži, ietek 7 upītes, ezers ir saistīts ar Ilziņa ezeru un Spāres ezeru un uzskata, ka ezera aizaugšana un eitrofikācija ir saistīta galvenokārt ar ūdensaugu atmiršanu un uzkrāšanos, krastu aizaugšanu ar kokiem un krūmiem.

G.Š. informē, ka fotogrāfijās redzams, ka 20.-tos gados ezera piekraste bija smilšaina, nebija aizaugusi ar alkšņiem.

I.P. informē, ka arī no mežiem notiek biogēnu izskalošanās, un plāna izstrādātājiem sniegs RVP rīcībā esošo informāciju no upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, kas saistīta ar ezera eitrofikācijas skaidrošanu.

Sanāksmes dalībnieki vienojas par iespējamo uzraudzības grupas sanākumi augustā.

Sanāksme beidzas 15:20

Sanākumi vadīja:

J. Reihmanis

Protokolēja:

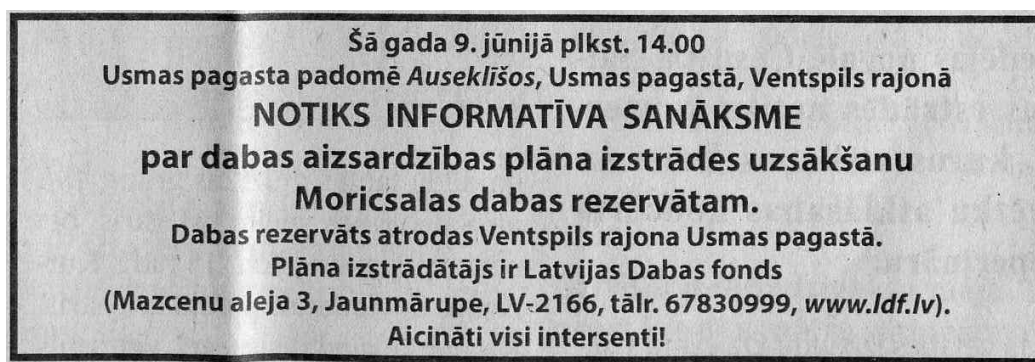
L. Enģele

Informācija par informatīvās sanāksmes norisi tika publicēta laikrakstos „Latvijas Vēstnesis” (1. attēls) un „Ventas Balss” (2. attēls).

Paziņojums

Šī gada 9. jūnijā plkst. 14.00 Usmas pagasta padomē "Auseklišos", Usmas pagastā, Ventspils rajonā, notiks informatīva sanāksme par dabas aizsardzības plāna izstrādes uzsākšanu Moricsalas dabas rezervātam. Dabas rezervāts atrodas Ventspils rajonā, Usmas pagastā. Plāna izstrādātājs ir Latvijas Dabas fonds (Mazcenu aleja 3, Jaunmārupe, LV-2166, tālr. 67830999, www.ldf.lv). Aicināti visi interesenti!

1. attēls. Sludinājuma teksts laikraksta „Latvijas Vēstnesis” 21.05.2008. numurā par informatīvās sanāksmes organizēšanu. <http://www.vestnesis.lv/index.php?menu=doc&id=175574>

2. attēls. Sludinājuma teksts laikraksta „Ventas Balss” 22.05.2008. numurā par informatīvās sanāksmes organizēšanu.